

ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Περικλέους Σταύρου 31
34100 Χαλκίδα
Τ: 2221-300524 & 6937016375
F: 2221-300524
@: chalkida@diakrotima.gr
W: www.diakrotima.gr

Προς: Μαθητές Α, Β & Γ Λυκείου / Κάθε ενδιαφερόμενο

Αγαπητοί Φίλοι

Όπως σίγουρα γνωρίζετε, από τον Ιούνιο του 2010 ένα νέο «**ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ**» λειτουργεί και στη Χαλκίδα. Στο Φροντιστήριό μας, κάνοντας χρήση **πρωτοποριακών εκπαιδευτικών μέσων**, το «Σύστημα ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ» γίνεται «Σύστημα Επιτυχίας»!

Κάποια από τα βασικά σημεία υπεροχής των Φροντιστηρίων **ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ** είναι τα εξής:

- **Ευρεία χρήση** διαδραστικού πίνακα
- **Εξειδικευμένοι καθηγητές** επιλεγμένοι με τις πλέον αυστηρές μεθόδους
- **5μελή τμήματα** αντί για τα συνήθη πολυμελή τμήματα των φροντιστηρίων
- **60λεπτο μάθημα** και όχι 45λεπτο
- **Βοηθήματα εκδόσεων ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ** που προσφέρονται στους μαθητές μας

Εκτός όλων αυτών των πλεονεκτημάτων, οι μαθητές μας προετοιμάζονται για τις πανελλήνιες εξετάσεις ήδη από την Α Λυκείου, με τον τρόπο που διεξάγονται τα διαγωνίσματά μας. Η διαδικασία ξεκινά με την αποστολή του «Τετραδίου Ύλης» από τα Κεντρικά μία εβδομάδα πριν το καθορισμένο διαγώνισμα, ώστε να γνωρίζουν όλοι (διεύθυνση, καθηγητές και μαθητές) την εξεταστέα ύλη. Στη συνέχεια, την Παρασκευή το βράδυ πριν το διαγώνισμα αποστέλλονται από την Κεντρική Διοίκηση τα θέματα των διαγωνισμάτων του Σαββάτου, τα οποία φυσικά είναι άγνωστα και κοινά για όλα τα φροντιστήρια ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ.

Φανταστείτε λοιπόν, ότι οι μαθητές μας εξοικειώνονται ήδη από την Α τάξη του Λυκείου με την ιδέα των Πανελληνίων εξετάσεων αφού γράφουν σε όλη την Ελλάδα, κοινά και άγνωστα θέματα, σε κοινή ύλη, κοινή ημέρα και κοινή ώρα!

Στη συνέχεια, ακολουθεί το Τετράδιο Ύλης του Διαγωνίσματος, τα θέματα του Διαγωνίσματος και οι απαντήσεις από τους εξειδικευμένους καθηγητές μας. Για οποιαδήποτε απορία έχετε μπορείτε να επικοινωνήσετε με το Φροντιστήριο στα τηλέφωνα και το e-mail που υπάρχουν πάνω δεξιά.

Τέλος, θα χαρούμε πολύ να σας δούμε από κοντά, προκειμένου να ενημερωθείτε εσείς και οι γονείς σας για τα προγράμματα σπουδών μας και να ωφεληθείτε από τις προσφορές μας ενόψει της νέας σχολικής χρονιάς.

Με φιλικούς χαιρετισμούς,

Απόστολος Κηρύκος
Χημικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.
MSc Marketing & Communication A.U.E.B.
Διεύθυνση **ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ** Χαλκίδας

ΔΕΛΤΙΟ ΕΞΕΤΑΣΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

ΤΑΞΗ: ΒΛΥΚΕΙΟΥ	ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ: 09/10/2010
ΜΑΘΗΜΑ : ΑΡΧΑΙΑ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΘΗΓΗΤΗ: ΝΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	
ΓΝΩΣΤΟ:	1) ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΡΗΤΟΡΙΚΟ ΛΟΓΟ 2) ΠΡΟΟΙΜΙΟ 1-3	
ΑΓΝΩΣΤΟ:	1) ΟΛΗ Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΠΛΗΝ: εἰς-μι ρήματα Ανώμαλα ρήματα 2) ΟΛΟ ΤΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ ΠΛΗΝ: Πλάγιος λόγος Ρηματικά επίθετα και ανάλυσή τους Ανάλυση μετοχών	

Για την άριστη προετοιμασία ενός διαγωνίσματος απαραίτητη είναι η γνώση όλων των ασκήσεων που περιέχονται στο σχολικό και στο φροντιστηριακό βιβλίο ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ στα κεφάλαια που περιλαμβάνονται στην παραπάνω εξεταστέα ύλη. Κατ' ελάχιστον όμως απαραίτητη κρίνεται η γνώση των παραπάνω προτεινόμενων ασκήσεων.

Σας Ευχόμαστε Καλή Επιτυχία!

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΑΡΧΑΙΩΝ Β ΛΥΚΕΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ 1-3

Εἰ μὴ συνήδη, ὦ βουλή, τοῖς κατηγοροῖς βουλομένοις ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλὴν ἂν αὐτοῖς χάριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἐμαυτῷ πιστεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρὸς με τυγχάνει ἀηδῶς διακείμενος, ἐπειδὴ ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι. ἀξιῶ δέ, ὦ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ὥς εὖνους εἰμὶ τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὥς ἠνάγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδὲν πῶ μοι πλέον εἶναι· ἐὰν δὲ φαίνωμαι καὶ περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκῶς καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους τοὺς τῶν ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι χεῖρους εἶναι. πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὥς οὐκ ἵππευον οὐτ' ἐπεδήμουν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας.

A. Να μεταφραστεί το παραπάνω απόσπασμα

Μονάδες 10

B1. «Εἰ μὴ συνήδη, ὦ βουλή,..... τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι.» : Ο Μαντίθεος ἐδῶ ξεκινά με ἓνα ἀπροσδόκητο καὶ πρωτότυπο τρόπο τὸν λόγο του. Γιατί πιστεύετε πῶς το κάνει αὐτό; Τὰ ἐπιχείρημα που χρησιμοποιεῖ πῶς τα κρίνετε σ' αὐτό το τμήμα;

Μονάδες 15

B2. «ἀξιῶ δέ, ὦ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω,...., μηδὲν πῶ μοι πλέον εἶναι.» : ο Μαντίθεος προβάλλει ἔντονα σὲ αὐτό το σημεῖο τὸ δημοκρατικό του ἥθος. Γιατί το κάνει αὐτό; Ἐντέλει σὸν σκοπὸ τοῦ ἐπαρκεί ἡ δημοκρατική διαγωγή του;

Μονάδες 15

B3. Συνοπτικά παρουσιάστε τα είδη του αττικού ρητορικού λόγου.

Μονάδες 10

B4. Δύο ομόρριζα της νέας ή της αρχαίας ελληνικής για τις λέξεις:
συνήδη, διαβεβλημένοις, δόξαν, καταστήναι

Μονάδες 10

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Τρία γὰρ ἐστὶ τὰ μέγιστα ἃ διαφυλάττει καὶ διασώζει τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν, πρῶτον μὲν ἢ τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ' ἢ τῶν δικαστῶν ψηφός, τρίτον δ' ἢ τούτοις τὰδικήματα παραδιδούσα κρίσις. Ὁ μὲν γὰρ νόμος πέφυκε προλέγειν ἅ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ κατήγορος μηνύειν τοὺς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίαις καθεστῶτας, ὁ δὲ δικαστὴς κολάζειν τοὺς ὑπ' ἀμφοτέρων τούτων ἀποδειχθέντας αὐτῶ, ὥστ' οὐθ' ὁ νόμος οὐθ' ἢ τῶν δικαστῶν ψηφός ἄνευ τοῦ παραδώσοντος αὐτοῖς τοὺς ἀδικοῦντας ἰσχύει.

Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 4

κρίσις = κατηγορία

οἱ καθεστῶτες ἐνόχοι = ὅσοι ἔχουν ἀποδειχθεῖ ἐνόχοι

τό ἐπιτίμιον = ἡ ποινή, ἡ τιμωρία

Γ. Να μεταφραστεῖ το παραπάνω κείμενο

Μονάδες 20

Δ1. Να γραφούν οι ζητούμενοι τύποι των παρακάτω λέξεων :

διαφυλάττει : γ' ενικό οριστικής παρακειμένου στην ίδια φωνή

διασώζει : β' πληθυντικό οριστικής αορίστου στην ίδια φωνή

προλέγειν : απαρέμφατο παρακειμένου στην ίδια φωνή

κολάζειν : β' ενικό υποτακτικής αορίστου στην ίδια φωνή

τάξις : δοτική ενικού

τα αδικήματα: δοτική πληθυντικού

δικαστής : κλητική ενικού

τούτων : ονομαστική ενικού θηλυκού γένους

Μονάδες 10

Δ2. α) Να αναγνωριστούν συντακτικά οι υπογραμμισμένες λέξεις

β) να αναγνωριστούν ως προς την φύση και τη θέση οι δευτερεύουσες προτάσεις του κειμένου

Μονάδες 10

Επιμέλεια θεμάτων:

Νάτσης Δημήτρης

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ 1-3.

Α. Αν δεν γνώριζα καλά, κύριοι βουλευτές, ότι οι κατηγο-
ροι θέλουν με κάθε τρόπο να με βλάψουν, θα τους
χρεώσω μεγάλη ευγνωμοσύνη γ' αυτήν την κατηγορία.
Διότι πιστεύω πως για έδωκε έχουν συκοφαντηθεί άδικα
είναι αίτιοι μεγάλων καλών αυτοί, οι οποίοι τους
αναγκάζουν να λογοδοτήσουν για τις πράξεις της ζωής
τους. Διότι ενώ τόσο μεγάλη εμπειροσύνη έχω στον εαυτό
μου, ώστε είπαμε ότι κι αν ακόμη κάποιος τυχάνει
να φέρεται εχθρικά ή εχθρικά προς εμένα, όταν με
ακούσει να μιλά για τις πράξεις μου, θα αλλάξει γνώμη
και θα με θεωρήσει στο εξής πολύ καλύτερο. Έχω
λοιπόν την ατίωση, κύριοι βουλευτές, αν σας παρουσιάσω
μόνο αυτό, ότι δηλαδή διακείμε φιλικά προς το παρόν
πολίτευμα και ότι είμαι αναγκαζόμενος να μετέχω στους
ιδίους κινδύνους με σας, ακόμη να μην έχω καμία αφέ-
λεια. Αν όμως γίνει φανερό ότι και ως προς τα άλλα
έχω ήβει κόβω και κατά πολύ διαφορετικό τρόπο από
τις φήμες και από τους ισχυρισμούς των εχθρών μου (όχι
των κατηγορών), τότε σας παρακαλώ να επικυρώσετε την
(βουλευτική) εκλογή μου και αυτούς όμως να τους θεω-
ρήσετε ότι είναι χειρότεροι. Πρώτα λοιπόν θα αποδείξω
ότι δεν υπηρετώ δια την τάξη των πτωχών ούτε βρισκόμουν
στην πατρίδα την εποχή των τριάκοντα τράνκων ούτε
συμμετείχα στο τότε πολίτευμα.

ΒΙ Στο προίμιο ή πρόλογο, που είναι η αρχή του
ρητορικού λόγου, ο ρήτορας κατασκευάζει τον ακροατή ως προς
το θέμα επαγγράμματος εν εμψύχηση και προσπαθεί να του αποδράσει την πρόβωξη.

Ο σκοπός του προίμίου πραγματώνεται απόλυτα στο
επιχειρημένο αυτό ρητορικό λόγο του. Ο ρήτορας
επιδιώκει να κερδίσει την πρόβωξη, τη συμπάθεια και την εύνοια των
βουλευτών, για να κερδίσει αυτόν το σκοπό, αρχίζει
το λόγο του με μια πρωτοτυπία που εντυπωσιάζει,
με έναν, πραγματικά, απροσδόκητο και αβυσθητικό τρόπο,
ευχαρισιάζοντας τους κατηγορούς του για τις εις βάρος του
κατηγορίες και αφήνοντας υπονοούμενα για τις προθέσεις
και την ποιότητα της υπόστασής. Αλλάζοντας είναι και η
γνωστή προλογική αρχή των «Υπέρ του Αδυνάτου»
λόγου του ρήτορα: «Ος πολλὰ δὲν χάριν ἔχει, ὡς
βουλὴ τῶν κατηγορῶν, οἱ σοὶ παρέσκευατο τὸν ἄδικον
τούτον».

Αρχίζοντας λοιπόν, το λόγο του ο Μανίθεος προβάλλει
ιδιαίτερα το γεγονός ότι οι κατηγοροί χωρίς τη θέλησή
τους του έδωσαν την ευκαιρία να μιλήσει για τη δικαιο-
σύνη και την ιδιωτική του ζωή, να αποδείξει το ότι ήταν
αθώος και να γανηρίσει τη γαυδιστική τους έντιμηση
προκαλεί η αυτοπεποίθησή από την οποία διακατέχεται
ο Μανίθεος. ~~από την αρχή του λόγου του~~
και η οποία αποτελεί απαραίτητο μέρος ενός ρήτορα
στην αρχαία Αθήνα, καθώς έτσι ο ομιλών δείχνει
εὐδελία και δε δείχνει υποβία στο πλήθος. Ο Μανίθεος
λοιπόν, είναι σχεδόν ευχύνμων στους κατηγορούς του, καθώς
τον αναγκάζουν να λαλῶσιν για τα πεπραγμένα του
και να αποδείξει ότι έχει υπάρξει «γυβερνῶν βεβρωκῶς»
Αναμφίβολα, το επιχείρημα που χρησιμοποιοῦει σε αυτό το
σκέλος του λόγου του είναι λογικό και ψυχολογικό. Ο ρήτο-

πας προβέληκε τας δικαστέας ~~και~~ επισημαίνοντας τον πρόβλημα
(προβλή) τους με αξιοθάρσυνον, πρωτότυπο και αρχαίο
φυσικό τρόπο, ενώ αναντίρρηση, οι ακροατές ~~ακούοντες~~ να
ακούσαν την εξέλιξη της επιχειρηματολογίας του.

B2 Ο Μαντίθεος στο συγκεκριμένο απόσπασμα προβάλλει
τα δημοκρατικά του γρανήματα και τους αγώνες για τη δη-
μοκρατία σε χαλεπούς καιρούς, όπως στην εποχή των
Τριάκοντα με τον τρόπο αυτό συγκινεί ιδιαίτερα τους
Αθηναίους δικαστές.

Ο Μαντίθεος αν και είναι μετριοπαθής αριστο-
κρατικός, θεωρεί τον εαυτό του έχορό του τυραννικά
καθεστώτος των Τριάκοντα. Όπως γράφει και ο Δουκυ-
δίδης στο έργο (60) βιβλίο του κεφαλαίου B9 «καθε-
στος εναντιώνεται στους τυράννους έχει ονομαστεί δήμος»
(πάν τό ἐναντιούμενον τῷ τυναστείοντι δήμος ὀνό-
μασται). Ο Μαντίθεος με τις λέξεις «των αὐτῶν
κινδύνων» εννοεί τους αγώνες και τους ενδεχόμενους
κινδύνους που απορρέουν απ'αυτούς. Στους κινδύνους
αυτούς ο ρήτορας θεωρεί τον εαυτό του υποχρεωμένο
να εκτεθεί σε περίπτωση που θα απειληθεί γέλλο-
ντο καὶ το δημοκρατικό πολιτεύμα της Αθήνας.

Επιπλέον, ο ρήτορας με τη φράση «κινδύνει καὶ γὰρ
πλέον εἶναι» λέει στους βουλευτές «να μην αρκестείτε
σε αυτό μόνο για να επικυρώσετε την εκλογή μου ως
βουλευτή». Με το «πῶς» ο ρήτορας θέλει να πει ότι η
κρίση των βουλευτῶν πρέπει να υπερβηται και δεν από-
δειξη των επόμενων, για τα οποία πρόκειται να μελήσει.
Ο Μαντίθεος γέρει ότι καθοριστικό ρόλο στη δοκιμασία
των ἀρχόντων είναι η δημοκρατική τους διαγωγή, οι αγώνες
τους για την αθηναϊκή δημοκρατία και το καλὸν καὶ ἵκον.

*Θα επιδεικνύει να αποδείξει και να πείθει τους πολίτες πως έχει
ήθος και πως ατίζει η εκλογή του στο άθλημα του βωλίσκου. Η αττίδα
έγινε με απλή και γεννή κριτική, με σεβασμό προς το κύρος των βωλίσκων. Ο υπε-
ρήφανος και ίσως αλαζονικός για πολλούς, νέος υποκλίνεται στο έθνος του βωλίσκου.

τους, αν τελικά εκλέγονταν. Όσον αφορά στο ήθος, βα-
σικό εθνικό των αρχαίων Ελλήνων ήταν το μέτρο,
γυμνασμός και αιδώς. Κάθε τι ακραίο και γενν αμαρ-
τική και στη δημόσια ζωή τους. Έτσι περνούσαν να δίνουν
για εικόνα εξωτερικής αξιοπρέπειας και μετρημένης
ελευθερίας. Ο Μαντιθέος λοιπόν, γνωρίζοντας τα παρακά-
τω ημετέρα από τους βωλίσκους να εγκρίνουν την εκλογή
του ως βωλίσκου μέτρου, εφόσον αποδείξει ότι πληροί
όλες τις προϋποθέσεις.*

B3. Κατά τον Αριστοτέλη υπάρχουν τριών ειδών ρητορικοί
λόγοι: οι συμβουλευτικοί, οι δικανικοί και οι επιδεικτικοί
(παραγορητικοί).

Οι συμβουλευτικοί είναι λόγοι πολιτικοί που εκφωνούνται
στους συνελεύσεις του λαού. Με αυτούς παρέχονται συμβουλές
για το μέλλον. Ο ρήτορας προεργάζει ή αποτρέπει τον λαό
με σκοπό την επίτευξη του συμφέροντος ή την αποφυγή
πολιτικών εφελκυσμάτων. Στην Αθήνα οι πολιτικές αγορεύ-
σεις γίνονταν ενώπιον της Εκκλησίας του Δήμου, η
οποία αποφάσιζε για τα πιο σοβαρά προβλήματα του
κράτους. Ο Δημοβθένης είναι ο σημαντικότερος εκπαιδευμένος
των συμβουλευτικών ή παραγορητικών λόγων.

Δικανικοί λόγοι είναι οι εκφωνούμενοι στα δικαστήρια
και αφορούν πράξεις που τελέστηκαν στο παρελθόν. Είναι
κατηγορίες ή απολογίες και έχουν σκοπό την απόδειξη της
ενοχής ή της αθωότητας του κατηγορούμενου με βάση τον
νόμο και το αίσθημα του δικαίου. Το αρχαιότερο δικαστήριο
στην Αθήνα ήταν ο Άρειος Πάγος. Επικρατέστερος λόγο-
γράφος δικανικών λόγων θεωρείται ο Λυσίας.

Επιδεικτικοί ή παραγορητικοί λόγοι, στους οποίους πε-
ριλαμβάνονται και οι επιτάφιοι, ήταν οι εκφωνούμενοι

Οὗτοι διαφόροι εἰσοδοὶ καὶ συγκεντρώσεις. Με τοὺς λόγους
αὐτοὺς ἐκκαθαρίζονται ἢ ἐπεκρίνονται πράξεις καὶ πρόβλεπται
τὸ καρπένος με συγχρῆς ἀνδρῶνες στο παρελθόν καὶ
προβλέψεις τοῦ μέλλοντος. Ο ῥήτορας γινεὶ συγχρῆς
να ἐμειδῇ τὴν ῥητορικὴν τοῦ δεινότητος καὶ να προκα-
λέσει εἰς ἐπεκρίσεις τῶν ακροατῶν, χωρὶς αὐτὸ να
σημαίνει ὅτι δὲν υπηρετεῖ καὶ συγκεκρίμενες πολι-
τικὲς σκοπιμότητες. Οἱ ἐμειδόμενοι λόγοι εἶναι ἐξαίρετοι,
κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη, συγγενεῖς με τοὺς συμβουλευτικούς.
Ο ἰσοκράτης κρίνεται ὡς ὁ ἐπιφανέστερος ἐκτερέωντος
τοῦ ἐμειδόμενου γένους.

Β4 συνήδη : εἰδμένη, ἱστορία
διαβεβλήνενος : διαβολή, υποβολή
δόξαν : δόγμα, ἔδος
καταβῆναι : ἐναντία, ἀντιπαρατάξαι.

ΑΔΙΚΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ Τρία εἶναι τὰ πρῶτα σημαντικὰ πράγματα που διαφύλα-
ξουν καὶ διατηροῦν τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν ευδαιμονίαν
τῆς πατρίδος: πρῶτα οἱ διατάξεις τῶν νόμων, δεύτερον οἱ
δικαστικὲς ἀποφάσεις, καὶ τρίτον ἡ κατηγορία (ὁ κατηγορῶν)
που παραδίδει τὰ ἀδικήματα εἰς τὴν κρίσιν τῶν δικαστῶν. Γιατί
ὁ γέν νόμος ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ λέει σε ὅλους αὐτὸ που
δὲν πρέπει να κάνουν, ὁ δὲ κατηγορῶν ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ
καταγγέλλει τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους που θεωροῦνται ἐνο-
χοι βάσει τῶν προβλεπομένων ἐκ τοῦ νόμου ποινῶν.
Ὁ δὲ δικαστὴς εἰσαφέρει ἐκεῖνος που καὶ ἀπὸ τοὺς δύο
καταγγέλλονται, με ἀποτέλεσμα αὐτὸ ὁ νόμος αὐτὸς ἢ ἡ δικα-
στικὴ ἀπόφασις να ἔχουν ἰσχύ, ἂν δὲν ὑπάρχει κάποιος
για να ἀσκήσει ὅπως ἔχουν ἀδικήσει εἰς τὴν κρίσιν αὐτῶν
(τῶν νόμων καὶ τῶν δικαστῶν)

Δ1 Διαμερίλαχε
διέδωδατε
προεργέναι
κολάσας
τάξει
τοῖς ἀδικήμασι(ν)
δικαστῶ
αὐτῇ.

Δ2. (α) τρία: κατηγορούμενο του «τὰ μέγιστα»
τάξεις: (επιπερίστικη) επεξηγήσθη στο «τρία»
φύρος: (επιπερίστικη) επεξηγήσθη στο «τρία»
τοῖς: ἐμμέσο αντικείμενο στη μετοχή «παράδιδωσας»
αὐτῇ: αντικείμενο της μετοχής «αποδείχθεις»
τοῖς ἀδικήμασι: ἐμμέσο αντικείμενο της μετοχής «παράδιδωσας»

β) καὶ διαφυλάττει: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προωριστική στο «τρία(πράγματα)». Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία «ὅτι» και εκφέρεται με οριστική που δηλώνει κάτι το πραγματικό

- «... καὶ (ᾧ) διαβάσει τὴν δημοκρασίαν καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν»: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προωριστική στο «τρία(πράγματα)». Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία «ὅτι» (ὅς, ἥ, ὅ) και εκφέρεται με οριστική που δηλώνει κάτι το πραγματικό

- «ἂν γὰρ δὲ πρῶτον»: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση που εισάγεται ως αντικείμενο στο απαρέμφατο «αποδείχθαι». Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία «ὅτι» (ὅς, ἥ, ὅ) και εκφέρεται με οριστική που δηλώνει κάτι το πραγματικό.

«ἀλλ' οὐδ' ἔννομος οὐθ' ἡ τῶν δικαστῶν φῆσις ἀντὶ τοῦ παρα-
δόντες αὐτοῖς τοὺς ἀδικούντας ἰσχύει»

Δευτερεύουσα συμπέρασματική πρόταση. Εισάγεται με τον
συμπέρασματικό σύνδεσμο «ὥστε» καὶ ἐκφέρεται με οριστική
γὰρ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πραγματικό καὶ λειτουργεῖ
ὡς επιρρηματικὸς προσδιορισμὸς τοῦ ἀποτέλεματος ἢ τοῦ συμπε-
ράματος.